اخبار

ترامپ به دنبال دیدار با آیزنکوت



همزمان با تلاش گادی آیزنکوت برای تشکیل کابینه جدید رژیم صهیونیستی، گزارش‌ها از رایزنی کاخ سفید برای برگزاری دیدار وی با رئیس‌جمهور آمریکا پس از تشکیل کابینه حکایت دارد.

به گزارش ایسنا، رسانه‌های عربی به نقل از یک منبع صهیونیستی گزارش دادند کاخ سفید در حال بررسی مقدمات دیدار دونالد ترامپ با گادی آیزنکوت، رهبر حزب «یشار» و مأمور تشکیل کابینه جدید رژیم صهیونیستی است. این گزارش‌ها همزمان با توافق ائتلافی حزب آیزنکوت و حزب «دموکرات‌ها» به ریاست یائیر گولان منتشر شده است. بر اساس این توافق، حزب گولان چهار وزارتخانه از جمله امنیت داخلی، کار و رفاه اجتماعی، ارتباطات و فرهنگ و ورزش را در اختیار خواهد گرفت.طبق گزارش‌ها، آیزنکوت در صورت تشکیل کابینه، مذاکرات با لبنان و سوریه را نیز برای دستیابی به تفاهم با این دو کشور ادامه می‌دهد.

مهر تایید اردوغان بر توافق مکه

منابع خبری گزارش دادند که رئیس جمهور ترکیه به طور رسمی توافق دفاعی مشترک با عربستان و پاکستان را به تصویب نهایی رساند.

به گزارش ایرنا به نقل از النهار، رجب طیب اردوغان، رئیس جمهور ترکیه امروز به طور رسمی با توافق دفاعی مشترک با عربستان و پاکستان موافقت کرد و روند این توافق که پیش از این توسط پارلمان ترکیه به تصویب رسیده بود، به مرحله نهایی برسد.

به نقل از روزنامه رسمی ترکیه، اسلام آباد پایتخت پاکستان روزهای جمعه و شنبه میزبان سومین نشست کمیته توافق دفاعی مشترک است و وزرای خارجه و دفاع سه کشور پاکستان، عربستان و ترکیه در آن مشارکت و درمورد تقویت همکاری های نظامی و بررسی مراحل اجرایی توافق تبادل نظر خواهند کرد. به گفته خواجه آصف، وزیر دفاع پاکستان، سه کشور در این نشست درمورد جنگ موجود میان عربستان و یمن رایزنی خواهند کرد. رجب طیب اردوغان رئیس جمهور ترکیه، شهباز شریف نخست وزیر پاکستان و محمد بن سلمان ولیعهد عربستان هفتم اوت (۱۶ مرداد) توافقنامه سه جانبه دفاعی را امضا کرده بودند. هدف از امضای این توافقنامه، تقویت امنیت سه کشور از طریق بازدارندگی و دفاع مشترک در چارچوب دیدگاه آنکارا، اسلام آباد و ریاض برای حمایت از امنیت و ثبات منطقه‌ای اعلام شده است.

«ابتکار» از نبرد بر سر معماری آینده بازار نفت گزارش می‌دهد

ترامپ در سودای شکست اوپک

گروه بین‌الملل - سازمان کشورهای صادرکننده نفت، بیش از شش دهه پس از تأسیس، با یکی از مهم‌ترین چالش‌های سیاسی و اقتصادی خود مواجه شده است. در شرایطی که خروج امارات متحده عربی از اوپک، نگرانی‌ها درباره انسجام این سازمان را افزایش داده، گزارش تازه خبرگزاری رویترز نشان می‌دهد دولت دونالد ترامپ در ماه‌های گذشته برای ترغیب عراق و ونزوئلا، دو عضو بنیان‌گذار اوپک، به خروج از این سازمان تلاش کرده است. اهمیت این تحول صرفاً به احتمال کاهش تعداد اعضای اوپک محدود نمی‌شود؛ بلکه نشان‌دهنده تغییر مناسبات آمریکا با تولیدکنندگان نفت و تلاش واشنگتن برای افزایش نفوذ خود بر ساختار عرضه جهانی انرژی است؛ تحولاتی که در صورت تداوم، می‌تواند قواعد حاکم بر بازار نفت را دستخوش تغییر کند.



فشارهای واشنگتن، اختلافات داخلی و افزایش تولید خارج از اوپک، این سازمان را با آزمونی تازه مواجه کرده‌اند؛ آزمونی که نتیجه آن می‌تواند ساختار بازار جهانی انرژی را در سال‌های آینده تحت تأثیر قرار دهد

دو عضو بنیان‌گذار زیر فشار

رویترز به نقل از منابع مطلع گزارش داده که مقامات آمریکایی در سال جاری میلادی، خروج از اوپک را در مذاکرات با عراق و ونزوئلا مطرح کرده‌اند. افزایش تولید نفت و فراهم‌کردن زمینه سرمایه‌گذاری شرکت‌های آمریکایی، از اهداف مطرح‌شده در این مذاکرات بوده است.

واشنگتن همچنین مانع پرداخت حق عضویت سالانه ونزوئلا به اوپک شده است. آمریکا پس از عملیات نظامی ژانویه در کاراکاس و بازداشت نیکلاس مادورو، کنترل دسترسی ونزوئلا به بخشی از دارایی‌های دولتی این کشور را در اختیار گرفته است. حق عضویت سالانه هر کشور در اوپک حدود دو میلیون و ۸۰۰ هزار یورو است؛ رقمی ناچیز در مقایسه با درآمدهای نفتی، اما برخوردار از اهمیت سیاسی و نمادین.

وزارت امور خارجه آمریکا ضمن تأیید اختیار واشنگتن در تصمیم‌گیری درباره دارایی‌های دولتی ونزوئلا، درباره جلوگیری از پرداخت حق عضویت این کشور توضیحی ارائه نکرده است. یک مقام آمریکایی نیز احتمال طرح موضوع خروج از اوپک در مذاکرات را رد نکرد، اما گفت این مسئله در سطح مقامات عالی‌رتبه مطرح نشده است.

آمریکا؛ از مشتری تا رقیب

برای درک اهمیت تحولات اخیر باید به تغییر جایگاه آمریکا در بازار جهانی انرژی توجه کرد. واشنگتن طی دهه‌های گذشته به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان نفت جهان، همواره نسبت به سیاست‌های تولیدی اوپک حساسیت داشته است. بااین‌حال، گسترش استخراج نفت شیل و تبدیل آمریکا به بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت جهان، ماهیت این مناسبات را تغییر داده است.

آمریکا اکنون علاوه بر دغدغه تأمین انرژی ارزان، برای حفظ سهم تولیدکنندگان خود از بازار جهانی نیز رقابت می‌کند. از این منظر، محدودیت‌های تولیدی اوپک می‌تواند با برنامه شرکت‌های آمریکایی برای توسعه فعالیت در کشورهای نفت‌خیز تعارض پیدا کند. در مقابل، کاهش شدید قیمت نفت نیز الزاماً به سود آمریکا نیست. بخش مهمی از تولیدکنندگان نفت شیل برای استمرار سرمایه‌گذاری به سطوح مشخصی از قیمت نفت نیاز دارند. افزایش بی‌ضابطه عرضه جهانی می‌تواند سودآوری این شرکت‌ها را کاهش دهد. بنابراین، تضعیف سازوکار تنظیم عرضه اوپک، برخلاف ظاهر امر، ممکن است هزینه‌هایی برای صنعت نفت آمریکا نیز به همراه داشته باشد.

موازنه دشوار بغداد

براساس گزارش رویترز، علی فالح الزیدی، نخست‌وزیر عراق، تابستان امسال پس از رایزنی با مقامات آمریکایی، احتمال خروج از اوپک را در نشستی دولتی مطرح کرد. بااین‌حال، مخالفت وزارت نفت عراق موجب شد بغداد به جای خروج، افزایش سهمیه تولید خود را دنبال کند. جذابیت افزایش تولید برای عراق قابل‌درک است. وابستگی بالای بودجه عمومی به درآمدهای نفتی، نیاز گسترده به سرمایه‌گذاری زیرساختی و هزینه‌های بازسازی، دولت این کشور را به افزایش صادرات ترغیب می‌کند.

اما افزایش تولید زمانی به درآمد بیشتر منجر می‌شود که کاهش احتمالی قیمت نفت، منافع حاصل از فروش محموله‌های اضافی را خنثی نکند. در این میان، عبور درآمدهای نفتی عراق از حسابی در بانک فدرال رزرو نیویورک، همچنان ظرفیت تأثیرگذاری واشنگتن بر تصمیمات اقتصادی بغداد را تقویت می‌کند؛ موضوعی که میراث تحولات پس از حمله آمریکا به عراق در سال ۲۰۰۳ است.

معمای نفت ونزوئلا

شرایط ونزوئلا با عراق تفاوت دارد. این کشور باوجود برخورداری از ذخایر عظیم نفتی، به دلیل تحریم‌ها، فرسودگی زیرساخت‌ها، کمبود سرمایه‌گذاری و مشکلات مدیریتی، فاصله زیادی با ظرفیت تاریخی تولید خود دارد. نکته قابل‌توجه اینکه ونزوئلا در حال حاضر از محدودیت‌های تولیدی اوپک‌پلاس معاف است. بنابراین، خروج از سازمان لزوماً در کوتاه‌مدت تأثیری بر ظرفیت تولید این کشور نخواهد داشت.

افزایش پایدار تولید نفت ونزوئلا بیش از هر چیز به بازسازی تأسیسات، جذب سرمایه، تضمین امنیت سرمایه‌گذاری و ثبات مناسبات حقوقی و سیاسی وابسته است. از سوی دیگر، جلوگیری آمریکا از پرداخت حق عضویت ونزوئلا نشان می‌دهد که کنترل جریان‌های مالی کشورهای نفت‌خیز چگونه می‌تواند به ابزاری برای تأثیرگذاری بر مناسبات بین‌المللی آنها تبدیل شود.

چرا عربستان وارد میدان شد؟

رویترز گزارش داده که محمد بن‌سلمان، ولیعهد عربستان، تابستان امسال از طریق رایزنی با دولت ترامپ، واشنگتن را متقاعد کرد فشار برای خروج ونزوئلا از اوپک را ادامه ندهد. این اقدام را می‌توان در چارچوب نگرانی ریاض درباره تضعیف انسجام سازمان ارزیابی کرد. عربستان برای مدیریت بازار نفت و جلوگیری از نوسانات شدید قیمت، به همکاری سایر تولیدکنندگان نیاز دارد.

خروج اعضای بیشتر می‌تواند هزینه تنظیم عرضه را برای عربستان افزایش دهد؛ زیرا ریاض ناچار خواهد شد برای ایجاد تعادل میان عرضه و تقاضا، مسئولیت بیشتری در کاهش تولید بر عهده بگیرد و احتمالاً بخشی از سهم بازار خود را واگذار کند.

آیا اوپک در مسیر فروپاشی است؟

اوپک از سال ۲۰۱۹ تاکنون چهار عضو خود، یعنی قطر، اکوادور، آنگولا و امارات متحده عربی را از دست داده است. البته شواهدی درباره دخالت مستقیم آمریکا در تصمیم این کشورها برای خروج وجود ندارد. اختلاف بر سر سهمیه‌های تولید، تفاوت نیازهای مالی دولت‌ها و رقابت برای تصاحب سهم بیشتری از بازار، از چالش‌های اصلی همکاری تولیدکنندگان محسوب می‌شوند. بااین‌حال، کاهش تعداد اعضا الزاماً به معنای فروپاشی سازمان نیست. همکاری با تولیدکنندگان غیراوپک، به‌ویژه روسیه، همچنان ظرفیت قابل‌توجهی برای هماهنگی عرضه ایجاد می‌کند.

اهمیت تحولات برای ایران

برای ایران به‌عنوان یکی از پنج عضو بنیان‌گذار اوپک، تحولات اخیر دارای ابعاد اقتصادی و راهبردی است. تضعیف سازوکار مدیریت عرضه می‌تواند نوسانات بازار نفت را افزایش دهد و پیش‌بینی درآمدهای صادراتی را دشوارتر کند. همچنین افزایش احتمالی تولید عراق و ونزوئلا در بلندمدت، رقابت میان صادرکنندگان برای حفظ بازارهای مصرف، به‌ویژه در آسیا، را تشدید خواهد کرد.

از این منظر، آینده اوپک صرفاً به تعداد اعضای آن وابسته نیست؛ بلکه توانایی سازمان برای ایجاد توازن میان منافع متفاوت تولیدکنندگان تعیین‌کننده خواهد بود. فشارهای واشنگتن، اختلافات داخلی و افزایش تولید خارج از اوپک، این سازمان را با آزمونی تازه مواجه کرده‌اند؛ آزمونی که نتیجه آن می‌تواند ساختار بازار جهانی انرژی را در سال‌های آینده تحت تأثیر قرار دهد.

وقتی پول، سیاست اروپایی‌ها را به چالش می‌کشد

دوروایت از آینده اروپا

نشست سران اتحادیه اروپا در بروکسل که قرار بود زمینه دستیابی به توافق درباره بودجه هفت‌ساله این اتحادیه را فراهم کند، بدون نتیجه مشخصی به پایان رسید. اختلافات میان کشورهای عضو به اندازه‌ای بود که ادامه مذاکرات به نشست ماه دسامبر موکول شد. اگرچه در ظاهر، موضوع اختلافات به میزان مشارکت مالی دولت‌ها و نحوه توزیع منابع مربوط می‌شود، در پس این مناقشه، پرسشی بنیادی‌تر درباره آینده همگرایی اروپایی قرار دارد. اتحادیه اروپا در شرایطی باید درباره اولویت‌های خود برای سال‌های ۲۰۲۸ تا ۲۰۳۴ تصمیم بگیرد که جنگ اوکراین، افزایش هزینه‌های دفاعی، رقابت اقتصادی با آمریکا و چین و گسترش نفوذ جریان‌های ملی‌گرا، معادلات سیاسی قاره سبز را تغییر داده‌اند. در چنین فضایی، بودجه دیگر صرفاً سندی مالی نیست، بلکه بازتابی از اختلاف دولت‌ها درباره تعریف منافع مشترک اروپایی است.

مذاکراتی که نیمه‌تمام ماند

به گزارش ایرنا، اختلافات گسترده میان سران کشورهای عضو اتحادیه اروپا مانع پیشرفت مذاکرات بودجه‌ای بروکسل شد. آنتونیو کوستا، رئیس شورای اروپا، باوجود تلاش برای نزدیک کردن دیدگاه‌های متفاوت، نتوانست زمینه مصالحه میان دولت‌ها را فراهم کند. به نوشته یورونیوز، پیشنهاد اصلاح‌شده کوستا برای بودجه هفت‌ساله اتحادیه اروپا، به ارزش یک تریلیون و ۷۸۰ میلیارد یورو به قیمت‌های جاری، متضمن کاهش ۱۰ درصدی منابع نسبت به پیشنهاد اولیه بود. بااین‌حال، این تعدیل نیز نتوانست رضایت کشورهای خواهان کاهش هزینه‌ها یا دولت‌های مخالف محدود شدن منابع حمایتی را جلب کند.

پایان زودهنگام نشست بروکسل نشان داد که اختلافات موجود فراتر از چانه‌زنی‌های متعارف بر سر ارقام بودجه است. کشورهای عضو هنوز درباره سلسله‌مراتب نیازهای اتحادیه و چگونگی تقسیم مسئولیت‌های مالی به درک مشترکی نرسیده‌اند.

دو روایت از آینده اروپا

یکی از مهم‌ترین شکاف‌های موجود در مذاکرات، اختلاف میان دولت‌هایی است که سهم بیشتری در تأمین منابع اتحادیه دارند و کشورهایی که دریافت‌کنندگان اصلی کمک‌های مالی بروکسل محسوب می‌شوند.

به گزارش روزنامه یونانی تووییما، کشورهای طرفدار انضباط مالی خواستار بودجه‌ای کوچک‌تر با تمرکز بر تقویت توان دفاعی، نوآوری و رقابت‌پذیری هستند. در مقابل، گروهی متشکل از ۱۷ کشور بر ضرورت حفظ منابع بخش کشاورزی و برنامه‌های توسعه منطقه‌ای تأکید دارند. این اختلاف در واقع بازتاب دو برداشت متفاوت از کارکرد اتحادیه اروپاست. گروه نخست معتقد است اروپا برای حفظ جایگاه بین‌المللی خود باید منابع بیشتری را به مقابله با تهدیدهای خارجی و رقابت صنعتی اختصاص دهد. گروه دوم نگران است که کاهش حمایت‌های اقتصادی، نابرابری میان اعضا را تشدید کرده و به تضعیف پایگاه اجتماعی اتحادیه منجر شود. از این منظر، چالش بروکسل یافتن نقطه تعادل میان الزامات قدرت در عرصه بین‌المللی و ضرورت حفظ همبستگی در داخل اروپاست؛ دو هدفی که تحقق همزمان آنها مستلزم منابع مالی قابل‌توجهی است.

فاصله گرفتن پاریس و برلین

یکی دیگر از ابعاد قابل‌توجه نشست اخیر، تفاوت دیدگاه‌های فرانسه و آلمان درباره نحوه پیشبرد مذاکرات بود. این دو کشور که همکاری آنها طی دهه‌های گذشته از ارکان اصلی همگرایی اروپایی محسوب می‌شد، اکنون درباره حجم بودجه و زمان دستیابی به توافق اختلاف‌نظر دارند. فریدریش مرتس، صدراعظم آلمان، خواستار کاهش بیشتر هزینه‌های پیشنهادی شده است. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، نیز بر ضرورت دستیابی به توافق پیش از پایان سال جاری میلادی تأکید دارد.

اهمیت این اختلاف صرفاً به وزن اقتصادی دو کشور بازنمی‌گردد. تجربه اتحادیه اروپا نشان داده است که هماهنگی پاریس و برلین می‌تواند زمینه مصالحه میان سایر اعضا را فراهم کند. در مقابل، فاصله گرفتن این دو پایتخت از یکدیگر، شکل‌گیری ائتلاف‌های رقیب را تسهیل کرده و ظرفیت نهادهای اروپایی برای مدیریت اختلافات را محدود می‌کند.

اوکراین؛ هزینه‌ای بدون اجماع

تأمین مالی اوکراین نیز به یکی از محورهای اختلاف در مذاکرات بودجه‌ای تبدیل شده است. به گزارش رویترز، اتحادیه اروپا در نظر دارد تسهیلات مالی ۴۵ میلیارد یورویی برای حمایت از کی‌یف در سال ۲۰۲۷ فراهم کند. بااین‌حال، مجارستان، اسلواکی، جمهوری چک و بلغارستان با مشارکت در این سازوکار مخالفت کرده‌اند.

آلمان نیز دستیابی به توافق بودجه‌ای را با مشارکت تمامی اعضا در تأمین مالی اوکراین مرتبط دانسته است. این وضعیت نشان می‌دهد که طولانی شدن جنگ اوکراین، علاوه بر پیامدهای امنیتی، به مسئله‌ای در مناسبات داخلی اتحادیه اروپا تبدیل شده است. دولت‌های اروپایی از یک سو با ضرورت پاسخگویی به نگرانی‌های امنیتی مواجه‌اند و از سوی دیگر باید مطالبات شهروندان خود درباره هزینه‌های زندگی، خدمات عمومی و حمایت‌های اقتصادی را در نظر بگیرند. هرچه فاصله میان این اولویت‌ها افزایش یابد، ایجاد اجماع درباره تعهدات خارجی نیز دشوارتر خواهد شد.

سایه انتخابات بر سر بروکسل

زمان‌بندی مذاکرات نیز به اندازه محتوای آن اهمیت یافته است. برگزاری انتخابات در چندین کشور اروپایی در سال ۲۰۲۷، نگرانی‌ها درباره دشوارتر شدن توافق را افزایش داده است.

به نوشته رویترز، انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه یکی از عوامل مؤثر بر تلاش برخی دولت‌ها برای تسریع مذاکرات محسوب می‌شود. مارین لوپن مخالفت خود را با تداوم حمایت مالی فرانسه از اوکراین و سطح کنونی مشارکت مالی کشورش در اتحادیه اعلام کرده است. بااین‌حال، همه دولت‌ها ضرورت پایان مذاکرات تا دسامبر را نپذیرفته‌اند. برخی رهبران اروپایی معتقدند کیفیت توافق مهم‌تر از سرعت دستیابی به آن است.

این اختلاف نشان می‌دهد که سیاست داخلی کشورهای عضو بیش از گذشته بر تصمیم‌گیری‌های مشترک اروپایی تأثیر می‌گذارد. در چنین شرایطی، دولت‌ها علاوه بر مذاکره با شرکای اروپایی، ناچارند پیامدهای انتخاباتی امتیازاتی را که در بروکسل واگذار می‌کنند نیز در نظر بگیرند.

آزمون دشوار همگرایی

تصویب چارچوب مالی هفت‌ساله اتحادیه اروپا مستلزم موافقت تمامی ۲۷ کشور عضو است. این سازوکار اگرچه از منافع دولت‌های کوچک‌تر محافظت می‌کند، در شرایط تشدید اختلافات سیاسی می‌تواند روند تصمیم‌گیری را طولانی و پیچیده کند.

نشست روزهای ۱۷ و ۱۸ دسامبر فرصتی دیگر برای کاهش اختلافات خواهد بود. البته ناکامی نشست اخیر را نباید به معنای پایان مذاکرات یا آغاز فروپاشی اتحادیه دانست. چانه‌زنی دشوار درباره توزیع منابع، همواره بخشی از فرایند تصمیم‌گیری اروپایی بوده است. آنچه شرایط کنونی را متمایز می‌کند، همزمانی فشارهای اقتصادی، الزامات امنیتی و تحولات سیاسی داخلی است. اروپا برای برخورداری از استقلال راهبردی در نظام بین‌الملل، بیش از هر زمان دیگری به ظرفیت اقدام مشترک نیاز دارد؛ اما تحقق این هدف مستلزم پذیرش هزینه‌ها و مسئولیت‌هایی است که هنوز درباره نحوه تقسیم آنها توافقی وجود ندارد.

از این منظر، مناقشه بودجه‌ای بروکسل را می‌توان آزمونی برای آینده همگرایی اروپایی دانست. مسئله اصلی دیگر تنها میزان منابعی نیست که دولت‌ها حاضرند در اختیار اتحادیه قرار دهند، بلکه حدود مسئولیتی است که برای ساختن آینده‌ای مشترک می‌پذیرند.

خبر

مجله آتلانتیک گزارش داد

جدال کنگره و پنتاگون بر سر خسارات جنگ

با گذشت چند هفته از شکست جمهوری‌خواهان در انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا، پیت هگست، وزیر جنگ دولت دونالد ترامپ، با افزایش فشارهای سیاسی درباره عملکرد پنتاگون در جنگ علیه ایران مواجه شده است. در حالی که ترامپ همچنان از وزیر جنگ خود حمایت می‌کند، محدودیت‌های اعمال‌شده برای بازدید اعضای کنگره از پایگاه‌های نظامی آمریکا در منطقه، پرسش‌هایی درباره میزان خسارات، هزینه‌های جنگ و نحوه اطلاع‌رسانی وزارت دفاع ایجاد کرده است. منتقدان معتقدند جلوگیری از دسترسی نمایندگان به اطلاعات، می‌تواند زمینه تحقیقات گسترده کنگره درباره عملکرد پنتاگون را فراهم کند. محدودیت‌های اعمال‌شده از سوی هگست برای سفر نمایندگان کنگره به خاورمیانه، اکنون به یکی از موضوعات اختلاف میان دولت ترامپ و قانون‌گذاران آمریکایی تبدیل شده است. کریس مورفی، سناتور دموکرات ایالت کنتیکت، اعلام کرده که پنتاگون مانع بازدید او از پایگاه هوایی العدید قطر و دیدار با فرماندهان نظامی شده است. وی این اقدام را تلاشی برای جلوگیری از روشن شدن ابعاد واقعی پیامدهای جنگ علیه ایران دانسته است.

به گزارش ایرنا، نشریه آتلانتیک نیز گزارش داده که محدودیت‌های مشابهی برای جونی ارنست، سناتور جمهوری‌خواه ایالت آیووا، اعمال شده است. ممانعت از بازدید نمایندگان هر دو حزب نشان می‌دهد که اختلافات درباره نحوه عملکرد پنتاگون صرفاً به رقابت‌های حزبی محدود نمی‌شود. سفرهای نظارتی اعضای کنگره به تأسیسات نظامی آمریکا سابقه‌ای چندین دهه‌ای دارد. بااین‌حال، براساس دستورالعمل صادرشده از سوی هگست در ماه مارس، انجام چنین سفرهایی به منطقه تحت مسئولیت فرماندهی مرکزی آمریکا مستلزم تأیید شخص وزیر جنگ است.

به نوشته نشریه آمریکایی فورچون، ایولین فارکاس، از مقام‌های سابق وزارت دفاع آمریکا، محدود کردن دسترسی نمایندگان را مغایر با ضرورت شفافیت و نظارت کنگره دانسته است.

به اعتقاد وی، جلوگیری از بازدیدهای نظارتی می‌تواند با نگرانی دولت از مشخص شدن هزینه‌های واقعی جنگ یا تلاش پنتاگون برای دریافت منابع مالی بیشتر ارتباط داشته باشد.

در همین حال، آتلانتیک با اشاره به کاهش نشست‌های خبری وزارت دفاع و محدودیت دسترسی رسانه‌ها به اطلاعات نظامی، گزارش داده که ارزیابی مستقل ادعاهای دولت درباره نتایج جنگ دشوار شده است. این محدودیت‌ها همچنین فعالیت نهادهای مسئول برآورد هزینه‌های نظامی را تحت تأثیر قرار داده است. دفتر بودجه کنگره برای محاسبه بخشی از خسارات تجهیزات نظامی ناچار به استفاده از برآوردهای مستقل شده است.

برآوردهای منتشرشده درباره هزینه‌های جنگ علیه ایران نیز از افزایش بار مالی این درگیری برای واشنگتن حکایت دارد.

براساس گزارش مرکز پژوهش‌های کنگره آمریکا، هزینه عملیات نظامی تا ابتدای ماه اوت به حدود ۳۸ میلیارد دلار رسیده بود. آتلانتیک نیز به نقل از مقام‌های آمریکایی، هزینه عملیات و مهمات مصرف‌شده تا اواسط نوامبر را حدود ۴۸ میلیارد دلار اعلام کرده است.

بااین‌حال، هزینه تعمیر تأسیسات آسیب‌دیده و جایگزینی تجهیزات نیز باید در محاسبه نهایی مورد توجه قرار گیرد.

این تحولات در شرایطی رخ می‌دهد که دولت ترامپ خواستار تصویب بودجه نظامی یک تریلیون و ۵۰۰ میلیارد دلاری برای سال مالی ۲۰۲۷ شده است؛ درخواستی که در فضای سیاسی پس از انتخابات میان‌دوره‌ای، با حساسیت بیشتری از سوی قانون‌گذاران بررسی خواهد شد.

شکست انتخاباتی جمهوری‌خواهان، موقعیت سیاسی هگست را نیز تحت تأثیر قرار داده است. دموکرات‌ها اکنون فرصت بیشتری برای پیگیری موضوعاتی مانند هزینه‌های جنگ، میزان خسارات نظامی و نحوه پاسخگویی دولت در برابر کنگره خواهند داشت.

اگرچه حمایت ترامپ همچنان پشتوانه سیاسی هگست محسوب می‌شود، این حمایت مانع استفاده قانون‌گذاران از اختیارات نظارتی آنها نخواهد شد.

به نظر می‌رسد مناقشه بر سر دسترسی نمایندگان به پایگاه‌های نظامی، مقدمه اختلافات گسترده‌تری درباره سیاست‌های جنگی دولت ترامپ باشد. در چنین شرایطی، پنتاگون علاوه بر دفاع از عملکرد نظامی خود، باید درباره نحوه مصرف منابع عمومی و تبعات ادامه سیاست‌های تقابلی علیه ایران نیز به پرسش‌های قانون‌گذاران آمریکایی پاسخ دهد.

آگهی فقدان سند مالکیت واقع در بخش ۲۶ فارس یاسوج

نظر به اینکه آقای خانم لطف اله اقبالی نیک فرزند حمداله شماره شناسنامه ۱۲۱۹ تاریخ تولد ۱۳۳۹/۰۲/۰۹ صادره از بویراحمد دارای شماره ملی ۴۲۳۱۳۰۰۹۷۶ با جز سهم ۶ از کل سهم ۶ بعنوان مالک شش دانگ عرصه و اعیان با شماره مستند مالکیت ۲۴۴۴۰ تاریخ ۱۳۹۵/۰۷/۱۵ موضوع سند مالکیت اصلی بشماره چاپی ۵۵۴۴۳۶ سری ج سال ۹۴ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۳۹۵۲۰۳۲۰۰۰۱۰۰۶۴۵۹ پلاک ثبتی ۶۰۱/۴۱۷۲ ثبت گردیده است حقوق ارتفاقی ملک حقوق ارتفاقی ندارد و با ارائه دو برگ شهادت شهود از دفترخانه اسناد رسمی ۲۸ یاسوج مدعی شده است که سند مالکیت آن صادر گردیده و به علت جابجایی مفقود گردیده است در ضمن پلاک ثبتی مذکور محدودیت رهنی ندارد و یک مورد بازداشت دائم بموجب دستور شماره ۱۴۰۳۴۱۹۹۰۰۰۱۴۲۱۷۹۵ مورخ ۰۱/۰۳/۱۴۰۳ صادره از شعبه هفتم دادیاری دادسرای عمومی و انقلاب شهرستان یاسوج در تاریخ ۱۴۰۳/۰۳/۰۱ به میزان شش دانگ عرصه و اعیان به مبلغ ۳۰۰ به نفع در ازا آزادی آقای احسان اقبالی نیک فرزند لصف الله برای مالکیت لطف اله اقبالی نیک با سهام بازداشتی ۶ سهم از ۶ بازداشت میباشد. لذا مراتب طبق اصلاحی تبصره یک اصلاحی ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت جهت اطلاع عموم یک نوبت آگهی میشود که هر کس مدعی انجام معامله و یا وجود سند مالکیت فوق الذکر نزد خود میباشد می تواند ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ انتشار این آگهی اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا خلاصه معامله به این اداره تسلیم نماید چنانچه ظرف مدت مقرر اعتراضی به این اداره واصل نشود و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت ارائه نگردد اداره ثبت سند المثنی مالکیت پلاک مذکور را طبق مقررات صادر و به متقاضی تسلیم خواهد نمود.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۹/۰۷

مریم بابا پور رئیس ثبت اسناد و املاک یاسوج

از طرف سید اصغر دستاران

آگهی فقدان سند مالکیت بخش ۳ کهگیلویه

آقای هدایت اله دانشی اصل فرزند امید علی با تسلیم دو برگ استشهادیه گواهی شده از طرف دفتر خانه ۴۵ دهدشت و یک برگ تقاضای کتبی مدعی است که سند مالکیت ششدانگ پلاک ۹۳ فرعی از ۲۵۳ - اصلی به شماره چاپی ۴۷۹۰۰۱ سری الف سال ۸۵ ذیل شماره ثبت ۵۳۳ صفحه ۱۱۳دفتر ۶ ثبت و صادر شده و به علت جابجائی مفقود گردیده و نامبرده تقاضای صدور المثنای سند مالکیت نموده است لذا مراتب طبق تبصره یک اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت آگهی می شود که هر کس نسبت به ملک مورد آگهی معامله ای انجام داده و یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می باشد تا ده روز پس از انتشار آگهی به ثبت محل مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارایه اصل سند مالکیت یا خلاصه معامله تسلیم نماید و اگر ظرف مدت مقرر اعتراض نرسید و یا در صورت اعتراض اصل سند ارایه نشود اداره ثبت المثنی سند مالکیت را طبق مقررات صادر و به متقاضی تسلیم خواهد کرد.

تاریخ انتشار : ۱۴۰۵/۰۹/۰۷

علیدوست یاری زاده

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک دهدشت

سند و برگ سبز و کارت ماشین سواری ام وی ام ۳۱۵هاچ بک مدل ۱۳۹۵رنگ سفید روغنی شماره پلاک ۸۳۸ط۳۱ایران ۴۹شماره موتور MVM۴۷۷FJAG۰۴۷۵۲۰شماره شاسی ۱۰۳۶۶۰۷NATFBAMD۳G به نام امیر بهادرامینی پرور مفقود گردیده وفاقد اعتبار می باشد.

عراقچی مطرح کرد

اولویت ایران افزایش تاب‌آوری



عباس عراقچی در گفت وگویی در پاسخ به پرسشی درباره اینکه آیا این روزها تمام تمرکز او بر مذاکرات است یا موضوعات دیگری را نیز برای گره‌گشایی از مسائل کشور دنبال می‌کند؟ اظهار کرد: ما هیچ‌وقت فقط به مذاکره فکر نکرده‌ایم. خاطرتان هست که رهبر شهیدمان نیز در یک جلسه فرمودند کاری که وزارت امور خارجه درخصوص مذاکرات انجام می‌دهد، شاید یک‌دهم کار این وزارتخانه هم نباشد.

به گزارش ایسنا، وی افزود: در حال حاضر تمرکز اصلی ما بر موضوع تاب‌آوری کشور و کمک به افزایش توان کشور برای مقاومت در برابر فشارها و تحریم‌هایی است که دشمنان به‌اصطلاح اعمال می‌کنند. وزیر امور خارجه با بیان اینکه مذاکره همچنان بخشی از وظایف دستگاه دیپلماسی است، تصریح کرد: این موضوع را فراموش نکرده‌ایم، اما کار مهم‌تری که در شرایط حاضر وجود دارد، ناامید کردن دشمنان از تحریم‌ها و فشارهایی است که به کشور وارد می‌کنند. عراقچی ادامه داد: همکاران من، به‌ویژه در کشورهای همسایه، شاید واقعاً شب و روز ندارند و در تلاش هستند نیازهای کشور را تأمین کنند، مسیرهای تجاری را باز نگه دارند، کالاهای مورد نیاز را تأمین کنند و هر اقدام دیگری را که به تأمین نیازهای کشور کمک می‌کند، انجام دهند. وی تأکید کرد: دشمنان باید بدانند که محاصره ایران امکان‌پذیر نیست و نمی‌توانند ایران را محاصره کنند. ما به روش‌های مختلف مسیرهایی را باز خواهیم کرد. رئیس دستگاه دیپلماسی درباره روند مذاکرات نیز گفت: مسیر مذاکرات هم مسیر خاص خودش را دارد که آن را تحت نظر شورای عالی امنیت ملی انجام می‌دهیم. این مأموریت را فراموش نکرده‌ایم، اما در حال حاضر اجرای مأموریت مهم‌تر را در اولویت قرار داده‌ایم. عراقچی در پاسخ به پرسشی درباره ادامه میانجی‌گری‌های قطر و پاکستان اظهار کرد: میانجی‌گری‌های قطری و پاکستانی همچنان ادامه دارد. میانجیگران این دو کشور به هر حال مشغول هستند، ایده‌هایی را مطرح می‌کنند و پیشنهاداتی ارائه می‌شود. این روال معمولی است. وی درباره نتیجه این تلاش‌ها افزود: در حال حاضر ایده‌ها و نظرات مشخصی مطرح شده است که به نظر من می‌توان از طریق آنها راه‌هایی را باز کرد. این موضوعات در حال بررسی است، اما موضع اصولی ما تغییری نکرده است.

وزیر امور خارجه تأکید کرد: ما یک‌سری خواسته‌هایی داریم که این خواسته‌ها باید اجرا و عملیاتی شوند تا پس از آن تنگه هرمز باز شود و ادامه مسیر از طریق مذاکره برای دستیابی به توافق نهایی انجام شود.